

διακής γυναικότητας και δουλότητας, της υπό το...

Αναφέρω αυτό εδώ, με την συγκίνσιν την ύπο...

Δυνάμεια να εμένα πολεμώτατοι εϊ μὲν τῶν...

Ο χωρισμός αὐτῆς καὶ ἡ εὐγένεια αὐτῆ εἰσαγ...

Καὶ ἔγραψα αὐτὴν, διότι ὑποθέτω ὅτι κανεὶς δὲν...

δίδεν εὐγένειας!!! διὰ τῆς ὁποίας ἐκατωρθώθη ὡστε...

Εἰγώ, ὁ ὁποῖος θέλω νὰ καὶ εἶς ἓνα ἀγῶνα...

ΜΕΡΙΚΑΝΕ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΛΑΧΡΙΝΗ

Τῶξερα πῶς σὺ κ' ἢ σῆψικα... Εἰς τὴ μέση πάντα μοιάζετε...

Θύμιος Σόφης

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥ „ΝΟΥΜΑ“

ΔΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΡΑΜΗΝ

Δὲν ἦτο καμμία ἀνάγκη, ἀξιότιμε Κύριε, νάν...

μας δύο δραχμάς—διὰ νὰπολογηθῆτε ὅτι ἡ ἐν τῇ...

Ἐπιπλοῦσα ἔργασίαν σὰς δὲν ἔγεινε πρὸς ἀρ...

— Μάλιστα, κύριε! Δὲν τὸ ἀνοῦμαι πῶς πε...

Αὐτὰ ἠμπορούσατε νὰ τοὺς εἰπῆτε, ἀξιότιμε...

ΔΙΕΓΕΝΕ ΑΚΡΙΤΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Εἶνε ἔργον τέχνης καθὼς τὸ κρασί: ἀξίζει καλλίτερον...

Σιμά εἰς τὰ ἀληθινὰ ἔργα τῆς τέχνης ὑπὸλογον...

Ἢ καλὴ μνήμη. Μερικοὶ δὲν κατορθώνουν νὰ γί...

Ὅλοι οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ συγγραφεῖς οἱ ὅποιοι ἀγαποῦν...

ΦΡ. ΝΙΤΣΕ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

Ο ΑΡΡΑΒΟΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἐξάρνα μικρὰ κινήσις ἔγεινε πρὸς τὸ μέρος τῆς ὀρχήστρας...

Διέκρινα καὶ ἓνα ἄλλον ὅστις ὁμοιάζει πρὸς τὴν...

Ὅλοι ἦσαν μελαγχρονοὶ μὲ κανονικὰς φτυσιγνομίαι...

Ἐκτοτε δὲν τὸν ἔγρασα τοῦ βλέμματός.

Μετ' ὀλίγον ὁ Βαρὲν τὸν ὠδήγει πλησίον μου καὶ τὸν...

Ἐκεῖνος ὑπέκλινε βραχίως. — Διακωιδάζετε; τὸν ἠρώτησα...

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ—ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

Αθήναι 6 Μαρτίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΜΕ ΤΟΝ κ. ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΝ

δέν μᾶς συνδέει τίποτε. Ούτε συνδρομητής μᾶς εἶνε—μᾶς ἐπέστρεψε μάλιστα καὶ τὸ φύλλον ὅταν τοῦ τὸ ἐστειλάμεν—οὔτε θὰ καταδέχεται κἄν νὰ διαβάζῃ τὸν «Νουμᾶ», ὅπως δὲν καταδέχονται νὰ τὸν διαβάζουν τὸσες ἄλλες ἀκόμη μυριάδες Ἑλλήνων, καὶ πολὺ δικαίως, ἀφοῦ ὁ «Νουμᾶς» ἐχάραξε μίαν καθαρῶς ἱδικίαν του, ἀνεθνικὴν πρῆσαν, ἢ ὅποια δὲν ἔμπορεῖ νὰ ῥεσθῇ στοὺς ἐνθουσιαζομένους ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ κ. Καζίζη καὶ ἀπὸ τὰς θεατρικὰς ἐπιδείξεις τοῦ καπετὰν Ἀρκοῦδα καὶ τῶν ἄλλων Ἑθνικῶν πλιατσικολόγων.

Τὸ δηλοῦμεν λοιπὸν κατηγορηματικῶς αὐτό. Καὶ ἡ δὴλωσις μᾶς ἔμπορεῖ ἀξιόλογα νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀπάντησις εἰς τὸν εὐγενῆ ἐκεῖνον κύριον ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν καλωσύνην δι' ἐπιστολῆς του - ἀνωμίμου πάντοτε—νὰ μᾶς ἀποκαλέσῃ ὅτι «γὰρ νὰ ἱερασπισθοῦμε τὸν κ. Σαπουντζάκην, θὰ πῆ πῶς ἐπεσε παρῶς».

Τὸ τελευταῖον ἔμπορεῖ νὰ μείνῃ καὶ διχῶς ἀπάντησιν, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀνωμιάν τοῦ γράσαντος, γὰρ τὸ πρῶτον ὅμως, τὴν ἱερασπιστίαν, καὶ ἔμπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς, γὰρ νὰ μὴ μείνῃ τὸ εὐγενέστατον αὐτὸ γράμμα ἀνευ ἀπαντήσεως.

Ὁ κ. Σαπουντζάκης ἀνάγκην ὑπερασπιστῶν δὲν ἔχει, διότι δὲν εἶνε κατηγορούμενος. Ὑπερασπιστῶν ἀνάγκην ἔχουν οἱ ἱδρισταὶ του, οἱ φανεροὶ καὶ οἱ κρύφιοι,

Τὸν κ. Σαπουντζάκην τὸν ὑπερασπίσθηκε αὐτὸς ὁ ἴδιος κ. Σαπουντζάκης, ἀντιτάξας ἀξιοπρεπεστάτην καὶ περιφρονητικωτάτην σιγὴν, ὅταν μετὰ τὸν πόλεμον ἐκατηγορεῖτο ὡς ἀμαθὴς, ὡς ἀνανδρὸς, ὡς προδότης, καὶ ὡς ἐμποδίσας τοὺς γενναίους ἱδρισταὶ του νὰ βραδίουν πρὸς τὴν Θεσσαλονικίαν· καὶ τὸν κ. Σαπουντζάκην τὸν ὑπερασπίσθηκε πάλιν ὁ ἴδιος κ. Σαπουντζάκης, ὅταν ὡς ἐπιτελάρχης τῆς Γεν. Διοικήσεως μόνον τὴν ὑπέροχον μόρφωσιν του καὶ τὸν ἀλύγιστον χαρακτῆρά του ἐχρησιμοποίησεν εἰς τὴν τιμητικωτάτην θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἀνήγαγεν ἢ πρὸς αὐτὸν ἀπόλυτος τοῦ Διαδόχου ἐμπιστοσύνη.

Θὰ ἦτο εὐτύχημα ἂν ὁ κ. Σαπουντζάκης μόνον μᾶς ἐμποδίζε νὰ μπουῖμε νικηταὶ στὴν Ἐλευσίωνα καὶ ἂν ὁ κ. Σαπουντζάκης μόνον ἐμποδίζε τὸν Στρατὸν νὰ ἀρθῇ στὴν περιωπὴν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος φιλοδοξεῖ νὰ τὸν βάλῃ. Θὰ εἶχαμε τότε νὰ κάνουμε μ' ἓνα ἄνθρωπον καὶ θὰ ἦτο εὐκόλον νὰ τὸν βγάλουμε ἀπὸ τὴ μέση καὶ νὰ ῥοῦμε Θεοῦ πρόσωπον.

Δυστυχῶς ὅμως τὰ χίλια μᾶς ἦσαν καὶ εἶνε τόσοσιν μεγάλα καὶ τόσοσιν πολλὰ, ὥστε ἕνας Σαπουντζάκης ὄσιν μόρφωσιν, ὄσιν θέλησιν καὶ ὄσιν αὐστηρότητα κι' ἂν ἔχη δὲν ἔμπορεσε καὶ δὲν θὰ ἔμπορεσθῇ νὰ κίμῃ ἀπολύτως τίποτε.

ΣΟΦΙΑ ΣΤΡΕΪΤ

Τὰ θερμότερα συλλυπητήριά μᾶς εἰς τὸν σεβαστὸν Διοικητὴν τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς κ. Στέφ. Στρέϊτ διὰ τὸν θάνατον τῆς πεφιλημένης ἀδελφῆς του, ἐπισυμβάντα ἐν Μονάχω, ὅπου ἡ μακαρίτης διέμενε.

ΕΙΧΑΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ὅσοι ὑπεστήριζαν ὅτι ὁ κ. Τρουφφιέ δὲν ἤλθε ἐδῶ νὰ διδάξῃ, ἀλλὰ νὰ ἰδρῶσθῃ δραματικὴν σχολὴν, ὑποδεικνύων τοὺς καταλλήλους διδασκάλους.

Καὶ ἡ Δραματικὴ Σχολὴ πραγματικῶς ἰδρῶσ-

κει. Προσελήφθη ὡς καθηγητὴς αὐτῆς, τῇ ὑποδείξει τοῦ κ. Τρουφφιέ, ὁ κ. Βλάχος. Προσελήφθη δὲ ὡς καθηγήτρια, τῇ ὑποδείξει πάντοτε τοῦ κ. Τρουφφιέ, καὶ ἡ δ. Φραγκοπούλου, διὰ νὰ διδάξῃ τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητριάς τῆς Δραμ. Σχολῆς, καὶ διὰ νὰ διδάχθῃ παρ' αὐτῶν τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν ὁποίαν θέλει νὰ γνοῖ, ἀφοῦ διὰ τὸ κοινὸν τοῦ Βασ. Θεάτρου, πρὸ τοῦ ὁποῖου παριστάνει, δὲν τῆς εἶνε καὶ τότε ἀπαραίτητος.

Κ' ἔτσι ἀπετελέσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ περίφημον τρίο τοῦ Ἰλδείου, τὸ ὅποιον μετ' ὀλίγας ἡμέρας καθόλου παράδοξον νὰ μεταβληθῇ καὶ εἰς κουαρτέτο διὰ τῆς προσλήψεως καὶ κανενος ἐξ ἐπαγγέλματος Ἰθαγενοῦς ἀπαγγελέως.

Τὸ τρίο αὐτό—ὅπως ἐγράφη τοῦλάχιστον—δὲν θὰ πύτῃ συνεργαζόμενον καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Τρουφφιέ, διότι ἡ δ. Φραγκοπούλου θὰ πηγαίη κάθε καλοκαίρι στὸ Παρίσι καὶ θὰ συνεννοεῖται μετὰ τὸν κ. διοργανωτὴν, λαμβάνουσα παρ' αὐτοῦ τὰς δεύσας ὁδηγίας πρὸς εὐδωσίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου διὰ τῆς Δραμ. Σχολῆς Ἑθνικοῦ σκοποῦ.

Οἱ Πορτογάλλοι δὲν εἶνε μόνον οἱ πάντοτε εὐθυμοί, ὅπως διακηρύττει ἡ Γαλλικὴ ὁπερέττα. Ἐχομεν καὶ μεις οἱ Ῥωμοὶ τὴν μερίδα μας στὴν διαρκῆ εὐθυμίαν.

ΕΙΝΕ ΑΔΥΝΑΤΟΝ

νὰ περᾶσθῃ ἐβδομάς, χωρὶς νὰ μὴν ἐμιλήσῃ εἰς ἓνα καφενεῖον—εἰς τὰ Χρυσεῖα κατὰ προτίμησιν—ὁ καπετὰν Στέφανος Δάμψα, κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ μὴν εὐρεθῶν παρόντες δύο τρεῖς Μακεδόνες φοιτηταί, νὰ γανακτήσων διὰ τὰς ὕβρεις, νὰ τὸν ξυλοφορτώσων ἀνηλεῶς καὶ νὰ ἐδηγηθῶν εἰς τὸ κρατητήριον.

Ὅσο καὶ ἂν συγκινεῖται κανεὶς διὰ τὰς πατριωτικωτάτας σκηναί, δὲν ἔμπορεῖ καὶ νὰ μὴ ὑποπέτῃ ὅτι αἱ σκηναὶ αὗται πιθανόν νὰ εἶναι καὶ προπαρασκευασμεναί—ἀφοῦ τόσο ὁμοιομόρφως ἐκτυλίσσονται πάντοτε—γὰρ νὰ δικαιολογῶν τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν τοῦ καπετὰν Στεφάνου καὶ τοὺς Μακεδονικοὺς λόγους τοῦ κ. Καζίζη.

ΟΙ ΘΕΑΤΡΙΚΟΓΡΑΦΟΙ

τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων δὲν ἀνέφερον τὸ θανάμιον ἐπεισόδιον τὸ ὅποιον ἐξεδιπλώθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Βασ. Θεάτρου κατὰ τὴν πρώτην περὶστασιν τοῦ «Φάουστ». Καὶ ὅμως ἔπρεπε νὰ περᾶ-

μυστικὸν μου πρὶν τὸν σπουδῆσω ὅσον ἠδύναμαι, καὶ διὰ μᾶς ἤλλαξεν ὁμιλίαν καὶ προσπέθηκα νὰ τὸν κάμω νὰ ὁμιλήσῃ, νὰ μοῦ διηγήθῃ τὰ ταξιδία του καὶ τὰς κτήσεις του.

Περίφηματι συνωμολήσαμεν ἐπὶ μακρὸν, μοῦ διηγήθη πολλὰ περιεργὰ τῶν μακρυνῶν μερῶν τὰ ὅποια ἐπισκέφθη καὶ συνεζητήσαμεν περὶ συσταλισμοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων πραγμάτων.

Εἶνε πολὺ ὅπως πρέπει ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων, ὁμιλεῖ μετὰ ζωηρότητος καὶ πάθους, ἔχει δὲ ἀκριβεστάτην παρατηρητικότητα καὶ κρίσιν.

Μετὰ τινὰ κερὸν αὐτοῦ ἐνόμισα ἕτως ὅτι ἐκουράσθη σιχητούσθαι, μετὰ κατέλασε δι' ἐν βάλει... καὶ μετὰ τὴν ἀλήθειαν Ρόζα μου δὲν μετενόησα... εἶνε χορευτὴς πρώτης δυνάμεως, ἔχει καὶ μὴ ἰσχυροὺς καὶ μεγίστην εὐτροφίαν... Μετὰ τινὰς γύρους ἀφοῦ ἐπισκέφθημεν τὸ κλητικεῖον καὶ μετὰ ἐπανέφερε εἰς τὴν θέσιν μου, ἠθέλησε νὰ με εὐχαριστήσῃ καὶ ν' ἀπομακρυνθῇ.

—Μεγαλέ! τῷ εἶπον δεκνύουσα τὴν παρακειμένην καθέδραν... ἅς ὁμιλήσωμεν ἂν θέλετε περὶ τῆς ὁάσεως Μαρίας...

Ἠνοχώθη ἰσοτόμως.

—Τί ἐνοεῖτε κυρία; ἐπέλλιστε τεταραγμένος.

—Ἢ περὶ τῆς Ρόζας... ὑπέλαθον μειδιῶσα... ἐὰν σὰς ἀρέσκει περισσύτερον!

Ἐπρεπε νὰ ἦτο, ἀγαπητὴ μου, ἐκεῖ, ἀπὸ μίαν γωνίαν,

νὰ ἔβλεπες τί ἀποτέλεσμα ἐπέφερον ἡ φράξις αὐτή...

Ἠρυθρίσατε, ἀπαράχθη, τί ἔχουσεν ἐντελῶς...

—Καθίστατε λοιπὸν δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ... εἶπα...

βλέπετε ὅτι δὲν εἶμεθα τόσοσιν ζῆνοι ὅσον νομίζετε...

Ἐν τούτοις ἡ ταραχὴ του δὲν διήρκεσεν ἐπὶ μακρὸν... ὦ τὲ βεβαίως.

Ἐκαθίστην ἀμέσως καὶ προσηλῶν ἐπ' ἐμοῦ ἀπενῶς τὸ βλέμμα του ἠρώτησεν ὑπόπτως.

—Καὶ πάλιν ἐπιτρέψατέ μου, κυρία, νὰ σὰς εἶπω ὅτι δὲν ἐνοῶ... τί θέλετε νὰ εἰπῆτε;

Ἠνωήσα τὴν ὑπόψιν του... Ὡ τὸν φοβερὸν πεισματάρην!

—Ὡ καλέ! ἐλάτε λοιπόν... ὑπέλαθον γελῶσα... ἀρῆσατε αὐτὰς; τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ δὲν προσπαθῶ νὰ κλέψω τὸ μυστικὸν σας... τὸ γνωρίζω τόσον καλά ὅσον καὶ τεῖς... εἴμπορῶ νὰ τὰς τὸ διηγήθῃ ἀπ' ἀρχῆς; μέχρι τοῦ τελευταίου δαλταρίου τὸ ὅποιον ἐστειλάτε ἀπὸ τὰς Ἀτόρας, καὶ μετὰ λεπτομερείας μάλιστα τὰς ὁποίας σὰς δὲν γνωρίζετε... Ἡ Ρόζα εἶνε ἐξαδέλφη μου...

—Ἐξαδέλφη σας; ἐφέλλισεν ἐκεῖνος; ἡ Ρόζα εἶνε ἐξαδέλφη σας;...

Εἶδα ὅτι ἐδρακάνισα τὸν δυστυχῆ νέον καὶ τὸν ἐλυπήθη.

—Ἐμπρός! εἶπα, ἐστὲ εὐλακρινὴς πρὸς ἐμᾶς... καὶ βεβαιώθητε ὅτι καλλίτερον ἐμοῦ φίλον δὲν ἔχετε... τὴν ἀγαπᾶτε πράγματι ὅσον φαίνεσθε νὰ τὴν ἀγαπᾶτε;...

Ἐκεῖνος κατέπειθε τὴν συγκίνησίν του καὶ ἔλαβε τὴν χειρὰ μου.

—Κυρία... εἶπε, δὲν γνωρίζω... πῶς κατορθώσατε νὰ μᾶστε ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα... ἐν μυστικὸν τὸ ὅποιον ἐνόμισα μόνον δι' ἐμὲ εἰς τὴν ζωὴν μου... βεβαίως αὐτὴ ἡ ἴδια σὰς τὸ διηγήθη... ἀλλὰ ὑποσχεθήτε μου ὅτι δὲν ἔχετε κανένα κακὸν σκοπὸν κατ' αὐτῆς... νὰ τὴν προδύσητε ἢ νὰ τὴν κάμωτε νὰ ὑποσέρῃ... φαίνεσθε ἄλλως τοσον καλῆ ὥστε νὰ μὴ τὸ κάμωτε...

—Ἀλλὰ εἶστε ἀνυπόφοροι σὺς οἱ ἐρωτευμένοι... ὑπέλαθον γελῶσα... δὲν σὰς εὐρίσκει πουθενὰ κανεὶς... ἐλάτε νὰ σὰς δεῖξω τὰ γράμματά της ὅπου μοῦ γράφει ὅλα αὐτὰ... ἐρωτήσατε ὅλον τὸν κόσμον ἐὰν δὲν εἶμεθα ἐξαδέλφαι... σὰς τὸ βεβαίως εἰς ὅτι ἀγαπᾶ... ἐγὼ ὑπῆρξα εἰς ὅλην εὐτὴν τὴν ὑπόψιν ἢ μόνη μυστικὸσφύραβουλις της... καὶ διὰ νὰ εἶμαι εὐλακρινὴς ὄχι ἐντελῶς ὑπὲρ τοῦ μέρους σας...

—... Καὶ τί σὰς γράφει δι' ἐμὲ ἡ Ρόζα; ἠρώτησεν τότε συγκεινημένος... τί σὰς γράφει;...

—Πρὶν σὰς ἀπαντήσω, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σὰς κάμω καὶ ἐγὼ μίαν ἐρώτησιν. Σὰς ἐρωτῶ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς σας ὡς ἀξιωματικῆς καὶ τῆς καθέδρας σας ὡς ἀνωμίμου, τὴν ἀγαπᾶτε πράγματι ὅπως φαίνεσθε τὴν Ρόζαν;...

Ἀκολουθεῖ!